

om at berøbe de Dommere, der allerede ere afgaaede med fuld Vøn, den Pension, som er tillagt dem; men jeg vilde meget opfordre den højtærede Finansminister til, at han vil gøre sit bedste for, at vi i Fremtiden komme bort fra den omhandlede Praksis. Jeg er vis paa, at hvis de gamle Dommere blot sit Jølelsen af, at det, naar de ikke vilde følge den samme Vej som andre gamle, affældige Embedsmænd og indgive deres Ansøgning om Afsted, kunde blive en Sag, der kom for Domstolene, saa vilde man af sig selv komme bort fra det Misforhold, som her er paapeget — saa vilde ingen gammel Dommer forsøge at tilvinge sig en højere Pension end den, Pensionsloven hjemler ham.

Røftentved: Mindretallet har ikke kunnet være med til den Medsættelse, Flertallet har foreslaaet i Vædringsforslagene Nr. 65 og 66 vedrørende Pension til 2 Officerer, der ere afgaaede i Gendarmerikorpset. Naar vi ikke have kunnet være med dertil, er det, fordi vi anse det for aldeles givet, at disse Officerer skulle have disse Væntepenge, og at en Rægtelse derfor ikke vil have noget som helst andet Resultat end at bebyrde Statskassen med en aldeles nødvendig Udgift til den Sagfører, som i saa Tilfælde kommer til at funktionere.

Første Viceformand (Scharling): Siden jeg giver Ordet til de følgende Talere, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg vilde anse det for ønskeligt, om disse Forhandlinger kunde tilendebringes i Dag. Jeg skal derfor henstille til ærede Medlemmer at tage Hensyn hertil.

Bajer: Jeg skal søge at tage alt muligt Hensyn til den højtærede Formands Hensigt, men jeg maa indsthyde, at aldeles kort kan min Udtalelse ikke blive; da den angaar et Spørgsmaal, som er temmelig nyt. Jeg har bedt om Ordet for at begrunde det Vædringsforslag, som jeg i Forbindelse med det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har stillet uden for Udvalgets Liste om, at der bevilges Rejseunderstøttelse paa 400 Kr. til danske Deltagere i den interparlamentariske Konference, der skal afholdes i Bryssel 1895, saaledes at hver af Rigsdagens Afdelinger vælger to, i alt 1,600 Kr. Det er jo finansielt et meget beskedent Forslag, og det er saa meget mere beskedent, som det, da der sidste Gang var et lignende Forslag fremme, var 3,000 Kr., som blev foreslaaet, men det skulde ogsaa omfatte noget mere. Det blev forhandlet her i Folke-

tinget den 16de Marts 1892, og den Gang var det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) Ordfører, idet der var 18 Medlemmer, der havde stillet Forslaget til Finanslovens 3dje Behandling. Det blev vedtaget her i Tinget med 62 Stemmer mod 16, men stødte desværre senere paa Modstand. Jeg haaber, at den højtærede Ordfører, som var af dem, der stillede sig velvillig til Forslaget, har bevaret den samme Velvilje nu. Han erklærede, at han ikke kendte Udvalgets Stilling. Det samme erklærede Ordføreren, da jeg for nogle Dage siden, den 15de, anbefalede et noget lignende Forslag om Understøttelse til det internationale Fredsbureau i Bern. Jeg havde haabet, at den ærede Ordfører i Mellemtiden havde kunnet faa Lejlighed til at tage Stilling til dette Forslag. Til Begrundelse af, at det kommer igen, skal jeg først fremhæve den stigende Opmærksomhed, der fra Regeringens Side er blevet vist over for de interparlamentariske Konferencer eller, som man kunde kalde dem, internationale Møder af Rigsdagsmænd. Det første af disse Møder blev holdt i Paris 1889 paa et Hotel. Vel blev der fra Regeringens Side, fra Præsident Carnots og flere af Ministrenes Side, vist Medlemmerne Opmærksomhed ved, at vi bleve indbudne til dem, men det var i Udstillingsaaet, og derfor lægger jeg ikke saa megen Vægt derpaa. I London i 1890 var det ligeledes en privat Bygning, et Hotel, hvor Mødet holdtes. Det samme var Tilfældet i Rom 1891. Der viste Regeringen imidlertid Konferencen den Opmærksomhed at stille et 1ste Klasse's Ekspresstog til dens Raadighed, for at vi kunde besøge Neapel og Rompeji. I Bern holdtes Konferencen i 1892 i Rigsdagens Lokaler, og den blev aabnet af Udenrigsministeren eller hvad der i Svejts svarer til Udenrigsministeren i andre Lande. Endvidere var Konferencen efter Mødernes Slutning indbudet af Forbundsraadet til en Banket i Interlaken, hvor Festtalerne bleve holdte af det ældste og det yngste Medlem af Forbundsraadet; den ældste havde været Medlem af Raadet i 27 Aar og den yngste i 17 Aar. Det næste Aar, 1893, skulde Konferencen have været holdt i Kristiania, men paa Grund af de politiske Forhold indskrænkede man sig til, at Bestyrelsen, der kaldes det interparlamentariske Bureau, samledes i Bruxelles. Vi vare 10 Medlemmer af denne Bestyrelse, som næsten alle mødte. Vore Møder begyndte paa et Hotel, men vi bleve af Finansministeren indbudne til at flytte over i Rigsdagshuset, hvor alt var gjort rede for os, og der fortattes vore Møder. Vi bleve og-